

Slunce vychází za horami, pohled z mého pokoje

Züri Ziitig

číslo 1/2015, 4. března 2015

Milí přátelé, kamarádi,

volně navazuji na občasník, který jsem posílal z Curychu během měsíčního pobytu v listopadu 2013. Takže až do letošního července si můžete jednou za čas přečíst „Curyšské noviny“...

Jak mě sem vítr zavál?

Před rokem jsem na Švýcarské seismologické službě měsíc pracoval na automatickém detekování jednoho z typů poruch, který se vyskytuje v seismických záznamech. Mělo to docela zajímavé výsledky, nakonec nám i vyšel článek, takže ochota k další spolupráci byla oboustranná.

Tentokrát jsme zažádali o grant v programu, kterým Švýcarsko podporuje mladé vědce z východní Evropy. Cílem je, aby doktorandi z méně rozvinutých zemí strávili na nějaké kvalitní švýcarské výzkumné instituci od půl roku do dvou let, při práci na projektu se naučili nové věci, a ty mohli předávat ve své mateřské zemi.

Projekt na kterém pracuji je zaměřený na vývoj metod a softwaru na automatické určování parametrů zemětřesení z naměřených záznamů. Že si pod tím nedokážete nic představit? Tak v tom případě je to (až na světlé výjimky – viz článek níže) práce s počítačem, povětšinou programování.

První dojmy

Po příjezdu jsem byl nejvíce zvědavý na bydlení, protože všechno bylo domluvené jen e-mailem, takže jsem vůbec netušil, kde prožiju příštího půl roku... Ještě odbočka, v Curychu nejsou vysokoškolské koleje jaké známe u nás. Jsou zde různé ubytovny (nazývané Studenthaus, v jedné jsem bydlel minule), ale často si studenti společně pronajímají byt a skládají se na nájem, nebo mají pronajatou místnost u někoho místního. To poslední je i můj případ. V řadovém domku bydlíme čtyři, z toho dva studenti. Regula, paní domáčí, je aktivní paní, která pracuje na JIPce v nemocnici a ve volný čas tráví v horách na túrách, sjezdovkách, skialpech... Andrea je její dcera, studuje jazyky na univerzitě. A Bastien je student informatiky z Lausanne, města ve francouzsky mluvící části Švýcarska. Společně sdílíme kuchyň, obývací, zahradu, pračku apod., o koupelnu se dělím jen s Bastienem a pro sebe mám menší pokoj s výhledem na Alpy (viz foto v záhlaví). A lokalita je též pěkná. Je to v Adliswilu, městečku na okraji Curychu, do

centra (tudíž do práce) to je 10 km na kole, nebo 15 minut vlakem. A hned za domem začínají louky, lesy a kopce...

Pohled z louky nad domem, náš dům vyznačený

Po příjezdu mě čekalo nějaké to papírování, ale nebylo toho nějak hrozně moc, a hlavně to všechno probíhalo hladce. Třeba povolení k pobytu: přišel jsem na místní úřad, anglicky jsem se zeptal usměvavé paní za pultem kam mám jít kvůli „residence permit“, ona odvětila, že to vyřizuje ona, okopírovala si nájemní a pracovní smlouvu, vyplnila

se mnou dvoustránkový formulář a bylo hotovo. Totiž, jedna věc chyběla, potřebovala pasovou fotku, kterou jsem neměl. To se vyřešilo hladce – povolení k pobytu mi vydala a poprosila abych fotku zítra donesl. Když jsem si uvědomil, že kvůli tomuto se u nás chodí na cizineckou policii a jak ta se chová, zastyděl jsem se za svojí zemi...

První dny byla též každovečerní zábava stěhování.

Z práce: Terénní měření v Lichtenštejnsku

Měřicí aparatura – modrý válec je sensor pohybu půdy, v šedé bedně je zařízení které signál digitalizuje a ukládá, na hnědé bedně je anténa GPS, kterou se synchronizuje čas

Pár dní po příjezdu jsme byli jsme byli na terénním měření v Lichtenštejnsku. Pro mě zajímavé, na takovém měření jsem byl poprvé. Šlo o měření seismického šumu v okolí permanentní stanice, ze kterého se určuje struktura pod stanicí. Totiž pomalu, je tam jedna permanentní seismická stanice, která pořád měří pohyby půdy a data kontinuálně tečou po internetu na Švýcarskou seismologickou službu. Ale abychom mohli správně data interpretovat, potřebujeme vědět, na čem stanice stojí (je rozdíl, jestli je na skále, na písku, případně jestli toho „písku“ je deset metrů nebo sto). Mohli bychom u stanice udělat hluboký vrt a zjistit, co tam je, ale to je hodně drahé. Výrazně levnější je změřit, jak rychle běží po povrchu seismické povrchové vlny a z toho strukturu spočítat. To umíme (pro

Zimní cyklistika na curyšský způsob

Teď si asi klepete na čelo, že v tomto ročním období jezdím na kole, vždyť každý rozumný český cyklista si maximálně dojde do garáže pohlédnout zazimované kolo a těší se na jaro. Ne tak v Curychu, tam jim totiž nikdo neřekl, že se na kole v zimě nejezdí, a ono to kupodivu jde. Veloparkoviště okolo vysokých

Věcí jsem si totiž přivezl hromadu a z nádraží jsem je odtáhnul na svoje pracoviště, což je asi 500 metrů. A poté jsem je postupně vozil na kole do Adliswilu. Nejvtipnější byl asi snowboard, který jsem vezl nasvislo na batohu, a bál jsem se, že se zaseknou v nějakém nízkém podjezdu (těch je na cyklostezce spousta). Dobře to dopadlo, zaseknul jsem se až v Adliswilu ve vratech do garáže:)

představu, vlny na moři taky vypadají jinak na hlouce a na mělčině), ale je na to potřeba měřit na více místech.

A jak to probíhalo? Přijeli jsme na zasněžené pole za továrnou, všude okolo hradba parádních hor, ale nejsilnější dojem byla zima. Kosa jako svině! Nejradši bychom zalezli zpátky do dodávky, ale místo toho jsme začali tahat bedny s přístroji na místa vyznačená v plánu a instalovat je na místo (to je zapojit řadu kabelů, ověřit jestli správně blikají kontrolky, u toho se člověk taky moc nezahřeje). Zimouměřivě jsme čekali, až konečně sluníčko přeleze přes vysoké skalní štíty a když to konečně zvládlo (asi v 11), rázem bylo lépe a hory okolo se najednou zdály mnohem hezčí. Takovou radost z prvních slunečních paprsků jsem už dlouho neměl...

Geodetickou GPSkou měříme přesné stanice (bez přesné polohy a časové synchronizace by to nešlo interpretovat)

škol jsou přes den plná (od jara do podzimu jsou zoufale přeplněná), na červené občas zastaví tři cyklisté vedle sebe a na kole tu jezdí všechny generace (totiž teď v zimě spíš 15–60). A že člověku musí být zima? Ale kdeže, na běžkách taky jezdíte když mrzne a nestěžujete si...

Čím to, že je tady podíl cyklistické dopravy mnohonásobně větší než třeba v Praze? Určitě to není tím, že by Curych byl méně kopcovitý nebo méně rozlehlý – to teda není... Do karet místních cyklistů hraje to, že je tu pro ně infrastruktura (cyklostezky, cyklopruhy, podjezdy pod silnicema...) a neméně to, že se k nim řidiči chovají velmi ohleduplně a tudíž se i v provozu cítí bezpečně. Na místní cyklistické infrastruktuře je vidět, že i za (relativně) málo peněz může být hodně muziky. Trasy pro cyklisty vedou odněkud někam, i když někde (v centru zejména) cyklopruhy každou chvíli navazují na chodník se smíšeným provozem (cyklo+pěší) a u některých křižovatek musí člověk čekat na zelenou na dvou přechodech za sebou. Ale nestává se, že by před křižovatkou s největším provozem cyklostezka beze stopy zmizela. A ohleduplnost řidičů, to je kapitola sama pro sebe. Je vidět, že nedostatky infrastruktury se dají dohnat tím, že se k sobě účastníci provozu chovají slušně...

Jak začít jezdit na kole ve městě

Bez záruky, ale mě se osvědčilo...

- *Pořídte si držák na mapu na řídítka a cyklistickou mapu do něj (pár juknutí na řídítka je nesrovnatelně rychlejší než třikrát za sebou vytahovat mapu z batohu a skládat ji zpátky)*
- *Před cestou se podívejte kudy pojedete, po cestě občas mrkněte na mapu, budete vědět i co je v okolí*
- *Pokud se vám cesta nelíbila, zkuste příště jinou (každému vyhovuje jiná trasa a kdo hledá, najde)*
- *Nepodceňujte helmu, reflexní vestu apod.*

Pozdrav ze SNB výletu na Hoch Ybrig

Inzerce

- Nemáte někdo na půjčení žďářák, který zrovna nepotřebujete? Rád bych si nějaký vyzkoušel, abych věděl, jestli jej mám výhledově pořizovat. Nejlépe kdybych si ho převzal teď o víkendu – budu v Praze – a vrátil o Velikonocích.
- Prodávám svoji zrcadlovku Canon EOS 600D, koupěna v létě 2011, nevím o žádné závadě. Cena za tělo s originálním příslušenstvím (nabíječka, kabely, návody...) 6 500 Kč, mohu k tomu nabídnout i nějaký objektiv(y) – na dotaz. Případně pokud šetříte, bratr prodává EOS 500D za 5 000 Kč.
- Kdybyste scháněli nějakou použitou fototechniku Canon, mohu se po tom podívat na švýcarských inzertních serverech. Použitá technika se tady dá často koupit ve vynikajícím stavu za hodně zajímavé ceny. Zatím jsem takhle kupoval 3 foťáky a 3 objektivy a se všemi jsem (či někdo jiný je) velmi spokojený...

Tak pokud jste dočetli až sem, děkuji za trpělivost a až najdu čas, zase něco pošlu. Příště si mimo jiné přečtete o výletu na sněžnicích v mlze, a dozvíte se co se skrývá pod názvem Wildnispark Zurich...